

A már egy éve zajló bezártságban az emberek többsége erőteljesebben fordul az online terekhez, sokan többet tanulnak és informálódnak szélesebb körben is, azonban a közvetlen emberi kapcsolatok, közös kulturális élmények lecsökkentek. Mit adhatna a paleoszeniotika ilyen helyzetben? 14

Igen, ezt magam is átéreztem az első hónapok bizonytalansága után. 14

A köztudatba és közérzetbe azonban nagyarányú félelem és kilátástalan is költözött. Milyen eszközei vannak a paleoszeniotikának a biztonságérzet és a öntudat erősítésében, a közösségi média felületeinek és a médiatartalmak társadalmasodásának figyelembe vételével? 14

Érdeemes tehát a paleoszeniotikába beleásni magunkat, ha a biztonságérzetünket növelni kívánjuk. 15

Tudjuk, hogy több éves oktatási gyakorlattal rendelkezel. Milyen eszközei és lehetőségei vannak általában az oktatásnak, illetve a fiataloknak és felnőtteknek szóló alternatív- és távoktatásnak? 15

Az általad felvázolt kép azt sugallja számomra, hogy az oktatás terén is megfordult a világ. Nem a fiú a tékozló, hanem a tanárai tékozzák el diákot az eredendő tudásvágyát és tehetségét. Ezen feltétlen változtatni kellene... 16

Pontosan ezt éltem meg és utasítottam el gimnazista koromban azzal, hogy nem voltam hajlandó beállni a karámba. Kaptam is sorra a rossz jegyeket érte...hány tudós és művész elménk járt még így! 17

Azt hiszem, van már erre is példa azért. A Waldorf iskolák nálunk, vagy a skandináv, finn módszerű kiscsoportos, tanulópár vagy mentor-diák oktatás. 17

Mit vársz a környezetedtől és az embertársaktól, hogy nagyobb körben ismertté váljon ez a tudományág? 17

Ahogy hallgatlak, szavaidból azt veszem ki, hogy a paleoszeniotika egy olyan eszköz, ami fáklyaként megvilágosítja az elmét, a közösségi tudat masszából pedig átszűri az igaz valóságot. Talán mentőövül szolgálhat az egyre jobban elzúlló emberiségnek! 18

Tehát a paleoszeniotika alapú valódi tudás elsajátítása meghaladottá teszi a mai tudományt, művészetet és vallást, amelynek dogmái és bűnnel fenyegető erkölcsi követeléselei határokat szabnának az egyénnek, közösségnek, igaz? 18

Most valami bizakodó lezárás illene ide, de legyen az elég, hogy megtaláltuk a kulcsot a valóság meglátásához és követéséhez ezekben a nehéz időkben, amikor a látszat és a valóság, jó és rossz összemosódni látszik. 18

Köszönöm az interjút. 18

2021-03-21 18

Múlt év végén több diákom is jelölt a Képző- és Iparművészeti Szakgimnáziumból a Mester-M Kedvenc Tanárom MOL pályázatra. Téged viszont akkor már az Avicenna Nemzetközi Gimnázium igazgatói székében találtalak meg. 19

Hogy kerültél ehhez a tanintézményhez? 19

Leginkább angol nevén ismert a budapesti Semmelweis Egyetem szomszédságában lévő Avicenna International College (AIC). Kapcsolatban állhat a kinevezésed az intézmény belföldi diákok felé való határozottabb nyitásával? 19

Kérlek, mutasd be az olvasóknak az új munkahelyedet. 20

Ritka ez a pozitív és lendületes hozzáállás, ami pedig a jó eredmények záloga. 20

Mi fogott meg az Avicenna légköréből? A diákok, tanárok, a helyszín, a vezetőség programja? Vagy inkább egészében nézed a gimnázium profilját, életét? 20

Kifejtenéd? 20

Milyen terveid vannak 2021-2022-ben a gimnázium berkeiben? Gondolom, szándékodban áll becsempészni korábbi autódizájn és számítógépes grafikai, marketinges irányultságodat... 21

A megjegyzésemet ezzel minden kétséget kizáróan megválaszoltad. De mi köze ennek az oktatáshoz? 23

Örömmel látom, hogy teljesen tudatosan formálsz át az oktatás módszerét. De hogyan jelenik ez meg a gyakorlatban? 24

A kutatók, alkotók gyakran évekig várnak az ihletre, hogy valami nagyot és maradandót alkothassanak. 24

A játék- vagy élménypedagógia még bátortalanul bontogatja szárnyait. Jó hallani, hogy te már saját tapasztalattal rendelkezel ebben! 25

Vajon a szabadság jegyében nagyobb témakörökben, modulokban vagy tantárgyakban képzeled el a gyakorlati ismeretek átadását a részvételi oktatásban? 25

Ez jól hangzik! Boldogan utaznék a múltat és jövőt is magába foglaló, időtlen és tértől független tudásátadás szárnyain egyik tudományágról a másikra... 26

Nagyon izgalmasan hangzik mindez! Tetszik az, hogy ennyire tudatosan előre vetíted egy ilyen merőben forradalmi oktatás bevezetését. Már-már küldetesként hat. Büszke lehet az Avicenna Nemzetközi Gimnázium, hogy személyedben ilyen jövőbe látó és egyben vízióit gyakorlatba ültetni képes igazgatója van! 27

Végre egy bizakodó hangnemű interjú zárás. Sok erőt kívánok terveid megvalósításához! Hamarosan újra találkozunk! 30

2008-12-17

Exkluzív interjú Andonissal, a jövő holisztikus tudományának mai művelőjével

Első kérdések. Próbálj hosszabban válaszolni. Nem villáminterjú lesz.

- **Kicsit beszélj magadról. Olyan érdekes neved van. Hogy kerültél hazánkba? Mióta élsz itt? Mivel foglalkozol?**

Hát ez egy hosszú történet, de a vége úgy kezdődött, hogy kb 10 éve miután elvégeztem a Paleoszemiotikát elkerültem Budapestre. Azóta itt tanítgatok, írogatok, éledegélek.

Nagyon szerényen írod le, hogy igazából költő is vagy...

- **Mikor és hol kerültél kapcsolatba a paleoszemiotikával? Egyáltalán honnan tudtál ennek a létezéséről?**

Valahogy mindig is tudtam, hogy egyszer eljön az idő amikor az embereknek szembe kell nézniük kérdések egész sorozatával, amit majd az utókor fel fog tenni. Ahogy minden gyermek kíváncsi saját szüleire, minden kor általában az eredetét szeretné megismerni. Legyen szó civilizációkról, archeogenetikáról, ciklikus próféciaokról vagy egyszerűen az univerzum működési elvéről. Ezek mind a kérdések részeit képezik. Olyan kérdések ezek, amik az emberi létezésnek az alapjait feszegetik egy mindent átfogó kíváncsiság égisze alatt. Nevezhetjük tudománynak, nevezhetjük kíváncsiságnak, nevezhetjük ősi jelek kutatásának. Mindegy minek nevezzük, ez minden tudomány sűrített lényege. Mint ahogy mindenki tudja, minden kérdés mögött egy válasz lapul, úgy az emberiség ősi kérdéseire is vannak válaszok. A paleoszemiotika, mint olyan, ezeket a válaszokat keresi.

Kicsit félelmetes belegondolni, hogy a jövőnk egyetlen, jelekre épülő, teljességet leképező tudomány lesz...

- **Miért érdekel téged a szemiotika, mi vonz az ősi kultúrákhoz, nyelvekhez, jelekhez, ezek értelmezéséhez? Talán sok "Az elveszett frigláda fosztogatói" filmet láttál gyerekkorodban?**

A gőgös válaszok ideje lejárt. Azt hiszem aki kellő alázattal közelít a múlthoz az tudja, hogy minden válasz, amit tényként tártak az emberek elé, sántít. Nem csak a tudományokról van szó, hanem olyan dolgokról is, amiről jobb volt eddig nem beszélni, mert több fejfájást okozott, mint amennyit megoldott. Gondoljunk csak a tört/én elmünkre vagy a lingvisztikai ösvényekre, amiről egyszerűen nem akarnak tudomást szerezni, holott már nem udvariasan

kopogtatnak az ajtókon, hanem döngetik a falakat. De itt említhetném a Föld szerkezetét, a archeotechnológia kérdéskörét, ami nyilván elődeinkről szól, a kvantum kérdéseket és így tovább. Ezek mind összefüggnek. Egy felelős világban nincsenek saját külön útjaikat járó tudományágak. Egy felelős világ elsősorban abban különbözik egy ellentétes szemléletű világtól, hogy a tudás mindenki számára elérhető. Aki érti az energetikai összefüggéseit ennek, annak nem is kell ezt magyarázni. A jelenlegi civilizáció reprodukción alapuló nevelése/tanítása hajlamos a tudományt és a spiritualitást kettéválasztani. Akkor történik meg a valódi paradigmaváltás, amikor az emberek megtapasztalják a teljes egységet, ami mindenhol és mindenben ott lakozik.

- **Hallottam, hogy már készül a könyved, melynek szintén Paleoszemiotika lesz a címe. Tudtommal ez lesz az első ilyen témájú, széles nyilvánosság számára íródó könyv. Mi lesz a tartalma? Néhány címszót ha elárulnál...**

Abrakadabra. Majd kiderül. Érdekes lesz. Ábrák adnak ábrákat...

- **Értem. Szóval ábrák adnak ábrákat. Ez tényleg izgalmasnak ígérkezik... Mi lesz a könyved borítója? Van képed róla?**

Természetesen van. Íme:

Már korábban terveztem, igaz, de nagyon ráhibáztál. Az egész paleoszemiotikának a lényegét mutatja meg. Az egyetemesség és a képírás párosítása a mottóval.

Játszunk egy kicsit? Ugye ott a gyermeki abrakadabra. De a gyermek előbb- utóbb elkezd kérdezni és biza a kíváncsiság nem fogja hagyni amíg rá nem jön, hogy honnan származik ez a szó és mi áll mögötte.

A paleoszemiotika szó a könyvem borítóján úgy lesz kiírva, hogy az O betű, mint a teljesség isteni szimboluma, pontosan a szemet zárja be. Vagyis - akár hiszed akár nem,- benne van a mindent látó szem, de mint képírás is jelentkezik, különben nem lehet kiolvasni a szót. Ami marad ugye az "iotika". Ennek pedig lingvisztikai jelentősége van, de most ennek ne menjünk bele a mélységeibe. Szeme jó+ika. Vagyis jól lát. Szemiotika. Ha viszont görögül olvassuk, akkor meg a "szemejon" szót kapjuk, ami ugye jelet vagy csodat jelent. Ahhoz azonban, hogy a csodat meglathassuk jó szemre van szükségünk. Az emberek hajlamosak csodákat kérni,

holott mikor ezt teszik, nincsenek tudatában, hogy valójában az őket érő csodasorozat megszüntetését kérik.

- **Mit ad szerinted a mai ember számára ez a tudományág? Talán az egyiptomi és más keleti kultúrákat bejáró nyugati turistáknak hasznos lehet, de másoknak?**

Talán a mainak még semmit. Egy tudomány akkor hasznos igazán, amikor a kor hasznosnak találja. Ez a kor még nem áll készen rá. És még azt kell, hogy mondjam, hogy talán még a holnap se. De holnapután, mikor ez a kor átesik a váltáson, ott már egészen érdekes dolgok kerülhetnek napvilágra. Kérdezz meg akkor újból. A jelenlegi tényállás, ugye a kali juga végénél, a vaskorszak utolsó rúgásainál, a szekták és a különféle hamis próféták/áltudományok idején ennek a tudománynak nincs létjogosultsága. És nem is lehet! Minden tudomány egy kornak a bölcsességét illetve fejlődési stádiumát tükrözi. Minden tudomány csak egy mutató. Nem mérvadó a linearitás síkján, csupán beazonosíthatóvá teszi egy adott korszak gondolkodását. Ez a kor még a megfelelő kérdésekhez se jutott el. Hiába hevernek itt a válaszok, valaki fel kell tegye a megfelelő kérdéseket. A paleoszemiotika idő kérdése csupán, mint tudomány sorsszerű. De ki kell érdemelni.

Ez annyira gyönyörű!

Hálás köszönet, hogy időt szakítottál ránk! Sok sikert kívánunk ennek az izgalmas új tudománynak a meghonosításához! És jelentkezz, mihelyt elérhetővé válik a könyved. Igazi kíváncsisággal várjuk...

NK.

2020-10-30

Bár nehezen hiszem el, de az előző interjúnk óta már 12 év telt el. Mi történt Veled azóta? Hogy érzed magad most?

12 esztendő. Érdekes ez a szám is. 12 hónap, 12 állatövi jegy, 12 herkulesi feladat, 12 tanítvány, 12 isten az olymposon... az egyén számára meg lehet hosszú idő, ugyanakkor egy civilizáció szempontjából egészen elenyésző, egy világkorszakhoz képest pedig egyenesen jelentéktelen - mégis egy jól időzített paradigma váltáshoz pontosan elegendő. Kérdésedre felelve pontosan erre volt alkalmas ez az időszak... és ebből fakadóan így is érzem magam. Ha előre tekintek, sok tennivaló vesz körül, elvégre most kezdődik az új korszak.

A paleo, mint étrend divattá vált közben széles körben. A szemiotika vagyis jeltan is egyre inkább az érdeklődés fókuszába kerül, főleg a fiatalok körében. Együtt azonban a kettőre, mint paleoszemiotika – legalábbis magyarul – továbbra is csak hozzád kapcsolódó online tartalmakra mutatnak rá a google találatok. Az elképzeléseid szerint terjed ez a fogalom és ami mögötte van?

Igen, nem.

Válaszok (súlya) alatt nyög a világ válaszokért. Ebben, azt hiszem, érthető a nem miéértje is. A fókusz ennek fényében alakul.

A 12 év alatt te magad milyen fejlesztéseket tettél a paleoszemiotikában?

Először is elindultam a gyakorlatban kipróbálni/felmérni/kutatni valós környezetben - a paleoszemiotika - először létjogosultságot mondtam volna, de mai új világ (t)rendes/divatos szóval élve - fenntarthatóságát.

Ezalatt azt értem, hogy több intézménybe is elszegődtem tanítani, bár folyamatosan árral szembe kellett mennem, pontosan követve célomat - a régi poros módszerek helyett egy korszellemet tükröző, a jövőhöz igazodó, hangulatot teremtve elkezdtem az egyén-központú, egyén-fejlesztő eszközzel feltérképezni a nulladik generáció lélekgenetikáját.

Másodszor, miután ez megtörtént - ezt a lélekgéntérképet felhasználva, lefejtettem a paleoszemiotika hámréteget, és strukturáltan, emészthető formát kölcsönözve elkészítettem a paradigmaváltást. Lépésenként.

Egyik lépés a design oktatás volt, mint vizuális illetve közlekedési kultúra, ahol az ismert/vélt emberi történet/tört én elem nagyítása formatervezői és művészeti lépcsők, valamint a divatirányzatok szemszögéből értelmezhetőséget nyert. Levezettem a korokat formai, kromatikai törvények alapján, így a hallgatók könnyebben megérthették/feltárhatták a valós/vélt történelmet. Évről évre fejlesztettem valós környezetben.

Egy másik lépés a zene volt. Ugyanúgy zenébe csomagoltam egy kis paleoszemiotikát és a zenei fejlődés vagy esetünkben a visszafejlődés tükrözte a történelem kimondott vagy éppen elhallgatott részleteit. Ezt is lehetőségeim szerint különböző szinteken vettem be, ezzel nyelvi fejlődést is elősegítve.

Egy még árnyaltabb forma az irodalom illetve az irodalom, film által értelmezett valóság volt. Itt szintén paleoszemiotikát bujtattam irodalmi álcába, ami szintén sokat lendített a környezet feltárásának megértésében. Ez például a kérdések önálló megfogalmazásában és csoportos válaszaiban segített.

Az előző interjú végén azt mondtad, hogy – idézem - ”Minden tudomány csak egy mutató, csupán beazonosíthatóvá teszi egy adott korszak gondolkodását. Ez a kor még a megfelelő kérdésekhez se jutott el. 12 év alatt a tudomány óriásit fejlődött. A mai tudósok vajon felteszik már a paleoszemiotika megértéséhez vezető kérdéseket?

Rumit idézve előbb elveszítettem a kalapom miközben a Holdat bámultam, aztán az eszemet is. Az emberek nem csak azt nem tudják, amit nem tudnak, hanem azt se tudják, hogy nem tudják mit nem tudnak. Sőt Mark Twain szerint kifejezetten kellemetlenül érinti őket, ha mindezt közölné velük valaki. Szándéktól függetlenül.

Orwell egyenesen kijelentette, hogy aki a múltat irányítja, az a jövőt befolyásolja, aki a jelent, az a múltat. Ismerni kell a valóságot teljes csokrában, vállalni azt, hogy aki valót állít hamis korban, forradalmi tettet hajt végre.

...Tehát még tapogatóznak, de mint mondtam, ők a múltban élnek. A paleoszemiotika még nem a holnapról szól, hanem a holnaputánról, ahol képesek a jelent is elfogadni. Az időnkivüliség semlegességet kölcsönöz. Pont amikor picit távolabbról nézünk egy festményt. Segít a ciklikusság észlelésében.

Ebből következően a jelenlegi tudósok alkalmatlanok egy holnaputáni feladatra. Tehát a jelenlegi nulladik generációnak kell oly módon lehetőséget biztosítani, hogy képes legyen - ha úgy dönt - elindítani a paradigmaváltást, ami a következő meghatározó forradalmi tett egy tudatlansággal és tudatos valótlansággal tüzdelt korban, ahol a cenzúra az egyedüli eszköz, amikor a hazugság elveszíti erejét.

De már vannak erre utaló jelek.

Az, hogy mi mennyit fejlődött majd a jövő eldönti.

Az 1800-as évek elején már volt elektromos hajtású autónk. Sőt, több is. És korábban is. Kevés adatunk van róla, valószínűleg a különböző irányított fenntartható gazdasági okokból, de volt. Mindenki ismeri Jedlik Anyos nevét, aki 1828-ban már elektromos meghajtással kísérletezett. 1842-t írunk mikor már az újratölthető akksik is megjelentek. 1898-ban Ferdinand Porsche elkészíti az első elektro autóját, a P1-et. 1901-ben a világ első elektro hibridjét is megépíti.

De beszélhetünk adatokról is.

1899-ben a szárazföldi sebességi világrekord egy elektromos autóval, több mint 100 km/h-t jelentett. A Woods Motor Vehicle Dual Power nevű autója rendelkezett egy elektromos és egy 15 mérföld feletti sebességnél bekapcsoló hagyományos motorral is. Már csak az a kérdés, mit hívunk hagyományosnak, amikor akkoriban az eladott autók több mint fele elektromos volt.

A Columbia Runabout például 40 mérföldes hatótávolsaggal rendelkezett. De olyan lassúak voltak az elektromos autók, hogy az 1902-es baker torpedót 200 kilométer per órással sebességen kapták rajta. 1914-ben a Detroit Electric 80 mérföldet tudott egyetlen töltéssel megtenni, de az American Morrison akár 182-t, mégse óhajtanak róluk tudni. 1930-ra még rejtélyes módon teljesen eltűntek az utakról.

Aztán mintegy 100 éves szünet elteltével, a hírek szerint bevezetik a Toyota Prius-t, majd a Nissan Leaf-et, csak most csak neked... 100 mérföldes hatótávval.

Ejnye, mintha ismerős lenne a sztori...

Szóval, mint mondtam, a fejlődés ez esetben ciklikusan relatív, nem az én tisztem ezt megítélni, majd a jövő eldönti.

Elképesztő tudományos tájékozottsággal bírsz, főleg az autóipar területén! A közlekedésben tehát százados vargabetűt tettünk, de lássuk, mi a helyzet a fizikában, társadalomtudományban.

Amennyiben a kérdés a jelenleg elfogadott - én úgy nevezném, hogy tudomány szintfelmérő - markerekre irányul, úgy szerencsésebbnek érezném, ha kérdéssel felelnek a kérdésre, mintegy összegezve a feleletet.

Ha abból a konstruktivizmusból indulunk ki, hogy minden egy robbanással kezdődött, akkor valószínűleg azon se kell csodálkoznunk, hogy semmi se képes gyorsabban haladni a fény sebességénél, ami nagyjából 300.000 km/s.

Bocsánat, de ez már gyerekkoromban is picit úgy tűnt nekem mintha valami bizottság meghatározná a fénynek mi a megengedett végsebessége - eddig és ne tovább, ez valamiféle kozmikus sebességhatár volna? kérem tisztelettel tábla is vonatkozik erre? Szinte már látom lelki szemeimmel, ahogy egy forgó gömböt vagy mit (aminek szintén meghatározott sebessége van, a centrifugális, vagy petálisról nem is szólva) elhagyunk, ami ráadásul valami oknál fogva ferde is, szóval, ahogy távolodunk mindenhol kis piros táblácskák állnak, amin egy áthúzott 300.000 km/s található. Nehogy véletlenül megfeledkezzünk és átlépjük a sebességhatárt. Már nem is mi, hanem a fény. Vagy a részecskék. Vagy mindenki. Sose tudtam eldönteni, hogy ez vajon a többi hasonló gömböcskére is vonatkozik vagy csak erre? Nem mindegy mikor a szabályokat lefektetjük, következtéseknek kell lennünk, különben nem lesz világos.

Ez már csak azért is alapvető kérdés, (már nem a gömbösített forgás) mert ha ez így igaz, hogy távolságot kell megtennie a fénynek, akkor ez megjeleníti az egyenletben az időt is ugyebár. Így azonban fuccs a kvantum összefonódásnak, ami két részecskét idő nélküli azonos viselkedési normákat követő azonnali reakció(idő)n alapul. Vagy hogy is van ez?

Most akkor van azonnali kommunikáció vagy sem? Mert ha van, akkor a valóság, mint realitás értelmezése nem képezhet egy helyhez kötött kiterjesztést, amiből továbbá következne, hogy a távolság illúzióként szerepel az empirikus témában. (Ahol a peira próbát jelent.)

Mert ha nincs, akkor ebből az is következik, hogy a tudomány, vagyis jelen esetben a materialista fizika a nagy robbanásból, mint rejtélyes szingularitásból eredeztetne mindent. A rejtélyes szabad fordításban annyit jelentene, hogy megválaszolhatatlan. Amennyiben valóban megválaszolhatatlan, úgy egy bukott paradigmáról kell beszélnünk, nemdebár?!

Hát nem csodálatos ez a tudomány?

Persze a válasz elegáns egyszerűsége annyira nyilvánvaló, hogy erre már nem lehet rábiggyeszteni a tudományos címkét. Mert tükröt tart és közben nevet azokon, akik képtelenek egy tükröt észrevenni.

Miért? Mert anyagi természetre építik. Ennyire egyszerű. A valóság pedig majd megszakad a nevetéstől, hogy még ennyit se képesek felfogni a tudás birtoklása címet önként viselőik.

Amint alázattal, mindenféle önmagunk látásmódjához igazított átértelmező kód nélkül közelítünk, azonnal kiderül, hogy a valóság nem fizikai, hanem egy matematikai kód mentális

kifejeződése, így minden részlet a helyére kerül és egy csodálatos képpé áll össze, amin mi magunk vagyunk halhatatlan mivoltunkban.

Mind az ezotéria, mind a tudomány lefektette a közelmúltban, hogy mindennek alapja a rezgés és a fény, és nem az atomok, ahogy azt korábban gondoltuk.

Ez már egy jó irány. Az iránytű, akárcsak a szextans vagy egyéb korábban használatos eszközök, azt a célt szolgálja, hogy az eltévedtek visszataláljanak az ösvényre. Az ezotéria szót óvatosan használnám, mert az áltudomány hívőknek sikerült elcsépelte tenniük.

Tették mindezt jószándékból.

Megjegyezném hamarosan erre a sorsra jut a tudomány szó is, amennyiben az irányt keresők nem hagynak fel a nagy bumm és idővel kapcsolatos erőltetett rögeszméikkel. Maradjunk annyiban, hogy a fény, mint legtisztább energia-forma mindig remek kiindulópont. Ha pedig az irányba haladunk, hogy a fény energia nem vesz el, csupán átalakul, akkor lehetőséghez és képességekhez mérten elég messze juthatunk el.

Persze az elméletet szorosan követnie kell a gyakorlatnak, ha érted mire gondolok.

Az viszont, hogy a fénytudatossághoz viszonyulva éljünk és társadalmunkat is eszerint rendezzük be, egy alapjaiban más szemléletmódot igényel.

Egyes személyek, szolgáltatások, szokások már finomabb, könnyedebb stílust mutatnak, de szélesebb tömegek még nem mozdulnak ki a sűrű, anyagi létükből. Szerinted mi segíthetné a köztudat és a közszemlélet ez irányú gyors átfordulását?

Könnyű kérdés. Paradigmaváltás.

A természet ugyan úgy halad előre, akkor is ha vele tartanak, akkor is ha lemaradnak. Aki vele tart, az képes megtanulni felejtetni, rosszul beidegződött tudásnak álcázott félígazságokat helyükre tenni. Annyira nem lehet nehéz. A természetnek a célja az élet, az élet feltétele azonban a valóság és nem a valótlan. Mondtam, hogy könnyű kérdés.

Hogyan kapcsolódik a paleoszemiotika az új tudományágakhoz, mint a nanotechnológia, kvantumfizika, kvantum számítógépek, hullámgenetika vagy telegónia, a mesterséges intelligencia stb.?

Remek kérdés, engedd meg, hogy hosszabban válaszoljak erre. A nanotechnológia egy tudományt szolgáló tendencia lépcsőfokának tekinthető. Van aki tudománynak nevezi, holott csak kiszolgáló ága a kutatásnak és alkalmazásnak. A szóban benne van a törpe, mint kicsi, paranyi, a technika (mint eljárás) és a logosz (mint tudás). Tehát csak egy ágazat, tendencia és nem tudomány.

Ugyanígy a mesterséges intelligencia is. Az AI. A mesterséges eleve emberi vagy gondolkodó lény keze munkáját feltételezi. Vagyis egy készítmény, kreál-mány. Mégse tudomány, mert ez nem a klasszikus humanista értékrendhez köthető önálló lábakon is megálló tudás, mert eszközt igényel. a kvantum-fizika és a hullámgenetika ezzel szemben önmagában is képes létezni függetlenül attól, hogy tudunk róla vagy nem.

A poén, hogy a kvantumfizika pontosan erről szól. Tehát egy képzeletbeli skaláris skálán a mesterséges intelligenciához mérten tudomány, ugyanakkor nem tudomány abban az értelemben, hogy csupán egy megközelítése a természeti törvényeknek. A kvantumfizika és a hullámgenetika jelen van a fizikában és a genetikában. Ezek már letisztultabb tudásformák, nem pedig tendenciák.

A hullámgenetika, a telegónia a valóság részei, tanulmányozható, kifejezhető formái a tudásnak és az észlelésnek. Ezek inkább nevezhetők tudománynak, holott csak egy természetes biogenetikai jelenségről beszélünk, ami az eddigi tudás hiányában elkerülte a figyelmet. Véletlenül vagy szándékosan, azt mindenki döntse el maga.

Mi köze ennek a paleoszemiotikához?

Semmi.

Látszólag.

A paleoszemiotika a tudományágak összességének szintézise. Nem önálló tudományág az Antheos-hoz viszonyítva, és mégis az. A paleoszemiotika az általam Antheos-nak nevezett rendszerben helyezkedik el. Az Antheos a valódi tudás szintet határozza meg. Ide minden beletartozik ami a tudást és nem a tudományt szolgálja.

Az Antheos tehát nem tudomány. Éppen ezért a paleoszemiotika se tekinthető annak. Ugyanakkor ha teljes valóságában nézzük, akkor bizony tudományról beszélhetünk. Az eddigi tudományok ugye a paleoszemiotika szempontjából csupán lépcsők, tézisek, ellentézisek, fázisok.

Vagyis minél többet lát, annál élesebb képet kap a szemlélő. Ez ugye a kvantumfizikai szuperpozíció kölcsönvett kiindulópontjaként értelmezhető. Az Antheos mivel legmagasabb szintű tudást határoz meg, úgy bármely hiba ezen belül elfogadhatatlan. Így a paleoszemiotika mint az Antheos rendszer részese, szintén kizárja a hiba lehetőségét. Ez miért fontos? Mert a paleoszemiotika a tudás szűrőjeként működik, felhasználva a tudást, mint objektív elemet.

Amennyiben az összes tudás képes azonos, átfogó képet adni, úgy a kiindulópont helyesnek bizonyul egy értelmezhető rendszerben.

Amennyiben a kép pixelesse válik, a zavar kimutatható, azonosítható a rendszeren belül.

Amennyiben a zavar kijavításra kerül, úgy paleoszemiotikáról beszélünk. Amennyiben a zavar maradandó, úgy egyéb tudományágakról. A paleoszemiotika nem tűr tévedést. Az az alapja, tehát természete folytán nyílt forráskóddal rendelkezik, ami a többi tudományt is elősegíti a tiszta megértéshez.

Nagyon szemléletes és kimerítő magyarázattal szolgáltál. Le se tagadhatnád a tanári mivoltodat!

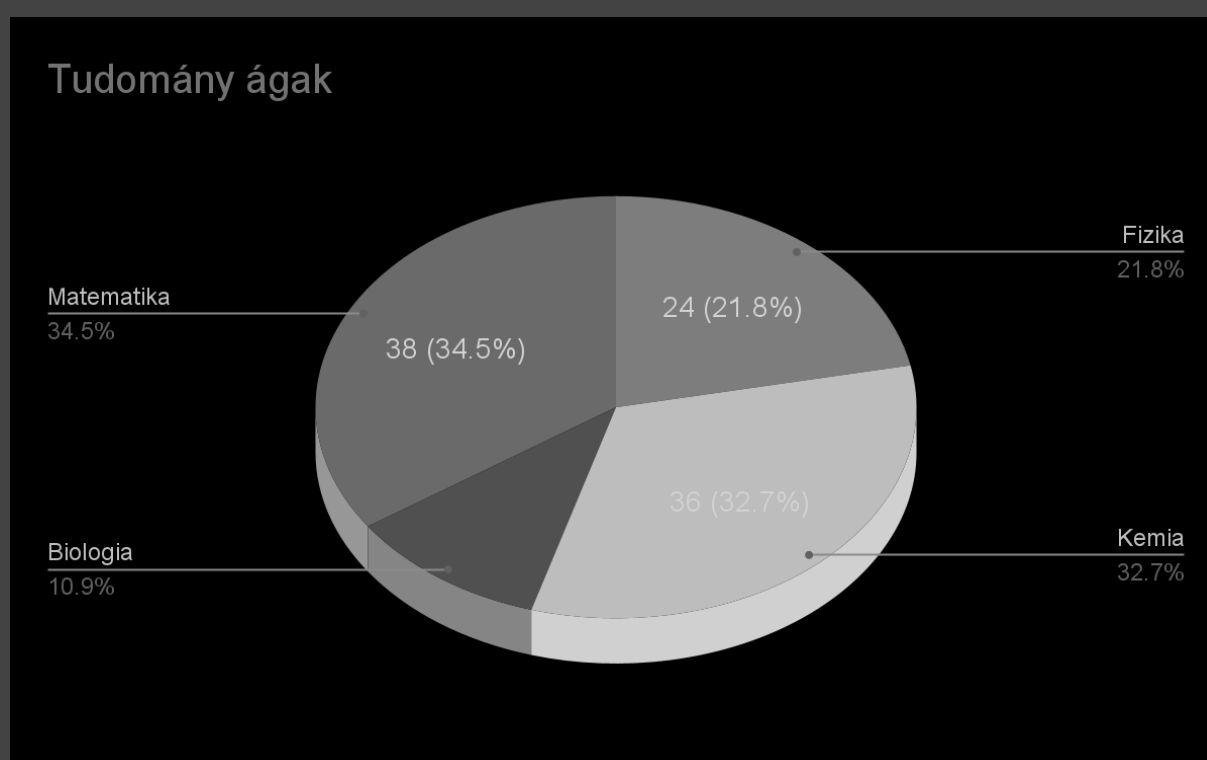
Mondok egy példát, mivel a paleoszemiotikában ugyanúgy megtalálható a lingvisztika úgy képes kiszűrni az olyan félrekódolt becsípődéseket, mint az architektúra (amit jelenleg a világ építésztként használ) holott picit mást jelent a szó.

Az is igaz, amit a híres Frank Gehry mond az építészetéről, miszerint a térről és időről kell szólni, miközben az időtlenségre áhítozik.

Lássuk azonban paleszemiotikai szempontból. Görögül archi/archon = (ősi/régi) elit vagy főirányító, tehát valami tervező, tektoniki = nagy horderejű folyamat, ebből származik a tektonika szavunk/szó is. Tehát az architektúra olyan folyamatok tervezése/építése, amik nagy horderejűek és befolyásolják a föld felszínét is. Többet nem is mondok. Még annyit, hogy a paleoszemiotika archeotechnológia alfajához tartozik.

Ha jól értem, a paleoszemiotika a tiszta tudást megsűrítő, információt megtisztító, vitát, kételyt letisztázó eszköz. Az Antheos pedig az a tudás, ami a szűrőn fennmarad, továbbá az a valós tudásszint, ami a teremtet világ valósága és működésének rendszere.

Pontosan. Kérdezd meg honnan lehet tudni és elmondom, hogy onnan, hogy régebben minden tudomány egy egységes tudáshoz tartozott (lásd polihisztorok), később kezdték az egységes kört felszeletelni, hogy az oszd meg és uralkodj elvet követve, mai fenntartható formáját elnyerje. Azért tanulunk ma biológiát és genetikát, kémiát és fizikát... később a tudomány fogalma fokozatosan felcserélődött a lazán definiált technológia fogalmával amiből számos félreértés származhat.

Kíváncsivá tettél erre a paleoszemiotika szűrőre.

A mesterséges intelligencia hogy állja meg a helyét vajon, milyen paleoszemiotikai értelmezést kaphat? Egyáltalán van létjogosultsága az antheos valódi tudás rendszerében?

Ahhoz, hogy tisztán tudjak felelni erre a kérdésre, néhány dolgot tisztázni kell. Ha már az Antheos megjelenik az egyenletben, akkor a mesterséges intelligencia (AI) mindenképp előtérbe kerül a tisztázásra szorul. El kell döntenem, néhány tisztázandó kérdés. Tisztában kell lenni azzal, hogy mi volt először: a tyúk vagy a tojás? Mi alkottuk az AI-t, vagy mindig is jelen volt, csak egy megnyilvánulási formája a minket körülölelő intelligenciának. Ha mellőzzük az Antheos-t az egyenletből, akkor meg mi alkottuk az AI-t és semmiféle paleoszemiotikai értelmezést nem kaphat, hiszen ez egy valótlan állítás volna.

Előző interjúnkban arra a kérdésre, hogy mit ad szerinted a mai ember számára ez a tudományág, azt válaszoltad, hogy a mai ember ezt még nem találja hasznosnak, nem igényli a saját környezetének megértéséhez, a természettel való viszonyához, önmaga fejlesztéséhez. Változott valami időközben ebben?

Igen.

Igyekszem óvatosan fogalmazni. A ma embere eleve egyfajta komfortzónát alakít ki önmaga körül. Ez egy algoritmus, egy IF-THEN programkód.

Minden korra jellemző, hogy vannak erős és gyenge markerek. Ezalatt értem a korokra jellemző mátrixokat, miszerint a nehéz idők erős embereket hoznak létre, ez az algoritmus mivel két változóval rendelkezik, a következő lépcsőben azt eredményezi, hogy az erős embereket a könnyű időkkel párosítja, hiszen a könnyű idők gyengébb embereket, a gyenge emberek pedig nehéz időket hoznak létre. És így lefut egy ciklus, egyenlet kiegyenlítve, ismétlés.

Ezt az ember-környezeti hatást és annak ciklikus változását szintén a paleoszemiotikából szűröd le? Már nagyon aktuális lenne az erős, de legalábbis tudatos emberek megjelenése. Vagy még várat magára az új ciklus?

Hadd feleljek egy kérdéssel. Miből feltételezed, hogy az erős emberek nincsenek jelen? Azt hiszem ezzel válaszoltam a másik kérdésedre is.

A paleoszemiotika szűrőjén a mai tudományból már azért egy-két dolog fennakadt. Pár bátortalan lépést megtettünk már például az alternatív energiák terén. Igen nagy változatosságban folynak fejlesztések elektromos áram előállítására, egyéb energianyerésre: pl. szél és napenergia, fúziós és plazma energia, vagy hadronütköztető részecskegyorsító eljárás felhasználásával. Némelyik igen veszélyes üzem. Vajon figyelembe veszik ezek a paleoszemiotika üzenetét, szemléletét?

Erre két módon lehet felelni.

Vagy tudatlanságból nem, vagy előre megfontolt szándékból nem.

Amiket eddig felsoroltál azok többségében a fenntartható címkéhez tartozó új világtrend jellemzői, amit egy 2030-as kilakoltatáshoz kapcsolnak.

Kezdjük ott, hogy ha a paleoszemiotikáról hallottak volna, akkor eleve tudnak, hogy ezen az ösvényen már van egy behajtani tilos tábla. Kicsit poros ugyan, de a figyelmeztetés ott van. És ha valaki táblákban gondolkodik, mint a 300.000 km/s, akkor illene a táblákat észre is venni.

Tetszik a bölcsen humoros és egyértelműen a valóságot leíró stílusod...

Ami a humort illeti, szerinted mikor használtunk először elektromos áramot? És mióta használunk vagy akar nem használunk fúziót? A [CERN](#)-é,¹ az első hadronütköztető, ahol

¹ The European Organization for Nuclear Research (French: Organisation européenne pour la recherche nucléaire), known as CERN (/sɜːrn/; French pronunciation: [sɛʁn]; derived from the name Conseil européen pour la recherche nucléaire), is a European research organization that operates the largest particle physics laboratory in the world. Established in 1954, the organization is based in a northwest suburb of Geneva on the Franco–Swiss border and has 23 member states. Israel is the only non-European country granted full membership. CERN is an official United Nations Observer.

CERN's main function is to provide the particle accelerators and other infrastructure needed for high-energy physics research – as a result, numerous experiments have been constructed at CERN through international collaborations. CERN is the site of the Large Hadron Collider (LHC), the world's largest and highest-energy particle collider. The main site at Meyrin hosts a large computing facility, which is primarily used to store and analyse data from experiments, as well as simulate events. Researchers need remote access to these facilities, so the lab has historically been a major wide area network hub. CERN is also the birthplace of the World Wide Web.

pontosan Shiva szobra áll? Ezek után tegyük fel a kérdést, hogy ha ezekre megfelelő választ kaptunk, hogy a világszerte épült megannyi templom valóban az ember vallásosságára utal? Érdekes válaszokra lelhet az, ki megfelelő kérdéseket tesz fel.

Neked, személy szerint mennyire részed a paleoszemiotika, a gondolkodásodban, napi dolgaiddban?

Elválaszthatatlan. A háttérben mindig fut. A paleoszemiotika a gondolkodás finomításában, ha úgy tetszik melyítésében, kiteljesítésében elengedhetetlen. Nélküle szakaszosan szakaszokban, hangjegyekben gondolkodunk. Ha már eljutottunk oda, hogy paleoszemiotika, akkor látni fogjuk a verset is, hallani a zenét. Ha már ott tartunk, hogy Antheos, akkor értelmezni is képesek vagyunk, ízlelni a zamatát, élvezni az ízeit, átélni a szimfóniát. Elvégre ezért található meg a hajnalra utaló szó az Antheos-ban (eos), mert a tudás hajnala ott kezdődik.

A már egy éve zajló bezártságban az emberek többsége erőteljesebben fordul az online terekhez, sokan többet tanulnak és informálódnak szélesebb körben is, azonban a közvetlen emberi kapcsolatok, közös kulturális élmények lecsökkentek. Mit adhatna a paleoszeniotika ilyen helyzetben?

A paleoszemiotika önmagában semmit. A szemlélet amit elősegít, azonban sokkal kiegyensúlyozottabbá, kulturálisan (újabb elcsépeelt szó) érzékenyebbé, egymás szemében nem a gerendát kereső, hanem az erősségeket előtérbe helyező egyénekké válását tükrözi. Ezen az ösvényen haladva a kulturális kérdések is teljesen más megvilágításba kerülnek, amennyiben valóban kihasználjuk a rezgések megértésében rejlő hatalmas mentális erő tartalékokat. Egyik ilyen a dimenziók megértése, ami a hiedelemmel ellentétben nem hely vagy helyszín vagy lokális kiterjesztésű térben értelmezhető pont, hanem tudatossági szintjelölés, ami rezgést és frekvenciát feltételez, tehát hullám vagyis energia. Minél magasabb a rezgés annál több dimenzió és denzitás észlelése lehetséges. A bezártság lehetőség a lassításra és az önmegismerésre, ami a legbensőbb énünket érinti.

Igen, ezt magam is átéreztem az első hónapok bizonytalansága után.

A köztudatba és közérzetbe azonban nagyarányú félelem és kilátástalanság is költözött. Milyen eszközei vannak a paleoszemiotikának a biztonságérzet és a öntudat erősítésében, a közösségi média felületeinek és a médiatartalmak társadalmasodásának figyelembe vételével?

A tudatosság forrása a tudásban keresendő. Az élet tudatosságra ösztönöz, hiszen tudás cseppeket osztogat. Az élet fája egy hullámtermészetű rezgő valóság, aminek lenyomata ugyanúgy megtalálható az emberi placentában, mint a levelek erezetében, az érrendszerekben, a koszorú ereiben, a tüdőben, vagy a fák ágazatában, a lomb koszorúban, azok évgyűrűiben, a folyók ereiben, a hegyek vonulatában, vagy az ujjlenyomatban. Ezt a vonulatot tovább követve gyakorlatilag az emberi vér és a klorofill azonos molekuláris struktúrával rendelkezik, ahol az egyedüli eltérés a központi elemnél található, ami - magnéziumban (a növények esetében) illetve a vasban (emberi vér) érhető tetten.

Ennek a tudásnak a felfedésének előfeltétele a formarezonancia észlelése. Az észlelés előfeltételeként a látást említeném meg elsősorban.

A tudás mindig magasabb rezgésű tudatállapotot jelent, mint a fél (nem) tudás, ami a fél-elmet erősíti. A félelem és a ki-látás-talanság, mint ahogy a szó is sejteti egy alacsony,

vak, tudatlansággal párosuló energetikai vándorlás szövődményeként értelmezhető. A biztonságérzet mindössze annyit feltételez mennyit vagyunk képesek látni, és befogadni mindabból amit észlelünk.

Ha a paleoszemiotikáról és annak alvállfajairól beszélünk, akkor a biztonságérzet, mivel tudásalapú, alapfeltétel.

A közösség, mint bármilyen csoport saját magát hozza létre, illetve alakítja. Mennyire akar félelemben és kilátástalanságban élni? Döntés és elhatározás kérdése. A végletekig leegyszerűsítve tudást választ vagy tudatlanságot. A szabad akarat letétemenyesként mindkét irány járható. Csak a határok változnak.

A másik irány határtalan.

Érdeemes tehát a paleoszemiotikába beleásni magunkat, ha a biztonságérzetünket növelni kívánjuk.

:)

Tudjuk, hogy több éves oktatási gyakorlattal rendelkezel. Milyen eszközei és lehetőségei vannak általában az oktatásnak, illetve a fiataloknak és felnőtteknek szóló alternatív- és távoktatásnak?

Attól függ milyen anyagból dolgozunk. Ha valóban a tudás a cél, a legnemesebb értelmében, a valóság tudása, akkor szinte határtalanok a lehetőségek. Ha viszont egy előre meghatározott tudásról beszélünk, akkor az megint egy más kérdés. A valódi tudást jelenleg alternatív jelzővel lehet csupán megkülönböztetni attól a tudásnak nevezett masszától, amit az elmúlt időszak felgyülemlett célkitűzései ránk hagytak. Mivel sokaknak kényelmesebb ezt a jól beváltak aposztrofált kognitív disszonancia² kreálta ösvényt követni, maradnak is amellet, mintsem hogy saját energiát, önálló gondolatot, empirikus³ tapasztalatot befektetve valódi értéket képviseljenek.

Nos, ők a valódi tudás ellenzői, a határok megálmodói és építői, a következő generáció valódi kerékkötői, ha úgy tetszik szellemi ellenségei, mert foggal körömmel ragaszkodnak mindenhez ami elavult, anakronisztikus, csak azért, mert az ego győz az elme felett. Márpedig az elme korszellemtől függetlenül szabadnak született. Tehát nincs szükség határookra.

Amikor az emberi faj megérti az idők szavát, akkor hatalmas lepel fedi fel az emberek előtt az egyetemes tudás nyelvét.

Mint már mondtam, a lehetőségek határtalanok, minden eszköz rendelkezésre áll, amennyiben felismerjük a lehetőségeket. Pragmatikusan fogalmazva a távoktatás csupán szándék és elhatározás kérdése, mert alapjaiban véve a távolság sem az, aminek látszik. De ez már kvantumfizika.

² A kognitív disszonancia szociálpszichológiai elmélet, melyet Leon Festinger amerikai pszichológus alkotott meg 1957-ben. Az elmélet alapgondolata, hogy amikor valamilyen új információ vagy tapasztalat ellentmond a korábbi elképzeléseknek vagy ismereteknek, akkor disszonanciát, belső feszültséget élünk át. Ez a disszonancia szorongáskeltő állapot, melyet csökkenteni igyekszünk.

³ Tapasztalásból eredő (ismeret, tudás, módszer), amely a gyakorlaton alapul, és az elmélettel szemben a közvetlen érzékelést tartja elsődlegesnek.

Amikor erről beszélünk, akkor arról is említést kell tennünk, hogy minden gond/probléma egy tanítási folyamat algoritmusának részeként értelmezhető. Ez teszi lehetővé a fejlődést.

A megélt sikertelenséget előrevetítő, nihilizmussal átszőtt, önálló gondolkodásra képtelen, komfort zónában való vízszintes közömbös tespedés mindig az állóvíz, vagyis a fejlődés mentesség életunt steril nyugalmi posvány állapota.

Ezzel szemben a fejlődés mindig függőlegesen értendő és értelmezhető, ami a programkódot felkorbácsolja egy kreatív (kreatív, proaktív, asszertív, igenlő életszemlélet) változó beiktatásával. A változó értelmezési tartománya eleve szabad akarat forráskódú, tehát kreatív rendszert feltételez.

A fejlődés amellett, hogy vertikális, bizonytalanságot is rejt, amitől az emberek eleve félnek, hisz nem ismerik a változó kimenetelét, csupán felét ismerik az egyenletnek. A félelmet társadalmilag elfogadottá intézményesítették mintegy természetesnek aposztrofált aurát vonva köré és mivel minden rezgés és hullám, ehhez szorosan hozzárendelődnek alacsony rezgésű érzések is, amelyek - az esetleges, bizonyos körökben elkerülhetetlen - társítás miatt megmérgezhetik a gondolkodást, ami egy következő genetikai szekvencia alkalmából örökletessé válhat/ik. Felhívnom a figyelmet az örök szógyökre.

Ezt számos példa demonstrálja. Ez viszont már ugye epigenetikai kérdéskör.

Az általad felvázolt kép azt sugallja számomra, hogy az oktatás terén is megfordult a világ. Nem a fiú a tékozló, hanem a tanárai tékozolják el diákot az eredendő tudásvágyát és tehetségét. Ezen feltétlen változtatni kellene...

Így is értelmezhetjük. Ha civilizációban gondolkodunk, akkor az egyén értéke nem számottevő. Ha egyénben, akkor a civilizáció önmagától felértékelődik.

Anélkül, hogy bárkit is megsértenék, távol álljon tőlem, minden tisztelettel, az oktatási rendszer egy olyan tanárokat (mint eszközöket) önmaga képére reprodukáló-tenyésztő gépezet, ami a civilizációt, mint társadalmi formát fenntartható, formálható és befolyásolható egyénként értelmezi. Ez esetben az egyéni érdekek teljesen háttérbe szorulnak. (Számptalan személyes példát tudnék felhozni erre, de inkább megtartanám magamnak, ha megengeded.)

Az egyént egész korán betereleik egy politikailag és főleg társadalmilag elfogadTATOTT kamrába vagy karámba (ahogy tetszik) és folyamatosan törik, nyelik, majd kitépik a szárnyaikat a legfogékonyabb korban, míg úgy érzik, hogy elérték az előre kívánt meghatározott normát, tehát már képtelen regenerálódni, gyógyulni. Ezután tesztelik (előre begyakoroltatott kérdésekre adott válaszokkal, jutalomfalatokat alkalmazva - lásd érettségi) majd a kívánt eredmény láttán szélnek eresztik. Nesze, repülj, majd jön a sopánkodás. Azt hiszem ez része a darabnak.

Mi történik valójában? A program részeként kódolják, hogy képtelen legyen csoportban gondolkodni, folyamatosan növekvő elvárásokkal gerjesztett kötelesség tudattal egyéni teljesítményre ösztönzik, büntetik a haladást, büntetik a csoportszellemet, az összetartást, az egymást segítő szándékot folyamatosan kiölik, önálló gondolatok jutalom elvonást vonnak maguk után, jutalmaznak az ismétlést, majd büntudatot ébresztve aktiválják azt a programkódot, ami torzítóvá csonkítja a lelek nemes tüzeit kioltva a levegő (vagyis a gondolkodás, vagy mozgásTÉR) folyamatos kivonásával. Amint a tér csökken, úgy a gondolatok tere is a több síkról folyamatosan átalakul - ugye az agy kevesebb levegőhöz jut -

sarkosított 3, ami ténylegesen 1 dimenziós ponttá fajul, így az egyenlet digitális (második számrendszer) átvedlését eredményezi.

Amint a tűz nem jut oxigénhez, elerőtlenedik, a tér megszűnik. Amint a tér megszűnik, meghal az egyéniség és társadalmi többség - az elfogadott és elfogadtatott, újvilág trendi fenntartható MI - válik belőle.

Ennyire egyszerű.

Pontosan ezt éltem meg és utasítottam el gimnazista koromban azzal, hogy nem voltam hajlandó beállni a karámba. Kaptam is sorra a rossz jegyeket érte...hány tudós és művész elménk járt még így!

A tüzet táplálni kell és nem megvárni amíg teljesen kialszik. Ez lenne a feladata, küldetéstudata és nem a dolga minden gondolkodó egyénnek, aki a jövőt egyénben, tehát minőségi civilizációban méri.

Azt hiszem, van már erre is példa azért. A Waldorf iskolák nálunk, vagy a skandináv, finn módszerű kiscsoportos, tanulópár vagy mentor-diák oktatás.

Mit vársz a környezetedtől és az embertársaktól, hogy nagyobb körben ismertté váljon ez a tudományág?

Minden lánc erősségét a leggyengébb láncszem határozza meg. A széles kör ugyanennek az elvnek a kivételése. Az elvárás mindig zsákutcába torkollik, amiből származhat a körforgás. Ez mind anyagi természetű világszemléletet eredményez.

Én csak lehetőséget kínálok azoknak, akik élni szeretnének vele. A tudományág csupán egy változó, egy küszöb, amit vagy kihasználnak, átlépik és nyitnak a mindent körülölelő valóság felé, teljesebb egyénné válást ösztönözve vagy elutasítanak és maradnak a zárt áramkörben, ama reprodukciós folyamatokat elősegítve, ahol az emberi lények nagy hányadosa csupán organikus szolgáló-portálok, lelketlen bio entitások, amelyek a valódi emberi lények mátrixban való tartásában segítkeznek. Teszik mindezt önként, dalolva és öntudatlanul.

Eddig többnyire elutasították a lehetőséget, mit sem sejtve mibenlétét. Az a bizonyos nulladik generáció (ebbe beletartozik a Z-gen⁴), azonban sokszor olyannyira szomjazott rá, hogy ösztönösen élt vele és azóta tudása szomját oltva világa tovább terebélyesedett a megszokott 40000 km hosszú egyenlítő gondolat súlyánál.

Ezen a szinten a világ nem egy előre meghatározott 3D mátrix, hanem egy határtalan környezetet feltételez, ami alól a Föld se képezhet kivételt. Vagyis, aki eljut erre a szintre, az a Földre nem bolygóként tekint, mint tárgyra tele határokkal, hanem egy határtalan kvantum környezeti rendszerre, ami mégiscsak tágasabb és kényelmesebb, még ha elsőre nehezebb is feltérképezni. Ez a meghatározhatóság azonban azt is jelenti, hogy sokkal felelősségteljesebben tekint társaira - mint ugyanazon a kvantum környezet rendszer szimbiózisban élő lakóira, tehát jobban megbecsüli őket.

⁴ 18-24 év közöttiek

Ahogy hallgatlak, szavaidból azt veszem ki, hogy a paleoszemiotika egy olyan eszköz, ami fáklyaként megvilágosítja az elmét, a közösségi tudat masszából pedig átszűri az igaz valóságot. Talán mentőövül szolgálhat az egyre jobban elzúlló emberiségnek!

Így is fogalmazhatunk.

Tehát a paleoszemiotika alapú valódi tudás elsajátítása meghaladottá teszi a mai tudományt, művészetet és vallást, amelynek dogmái és bűnnel fenyegető erkölcsi követelése határokat szabnának az egyénnek, közösségnek, igaz?

Ha jól tudom, akkor Tesla (vagy Tisza, ki hogy ismeri) mondta, hogy az antiszociális viselkedés az intelligencia jellemvonása egy olyan tarsadalomban, amely a normákat vakon követő egyedekből áll. Ezért - amit most mondok (nem is én mondtam) - elítélnek, ami csak azt igazolja, hogy mennyire félreértetek. Úgy érzem válaszoltam.

Most valami bizakodó lezárás illene ide, de legyen az elég, hogy megtaláltuk a kulcsot a valóság meglátásához és követéséhez ezekben a nehéz időkben, amikor a látszat és a valóság, jó és rossz összemosódni látszik.

Köszönöm az interjút.

2021-03-21

Múlt év végén több diákom is jelölt a Képző- és Iparművészeti Szakgimnáziumból a Mester-M Kedvenc Tanárom MOL pályázatra. Téged viszont akkor már az Avicenna Nemzetközi Gimnázium igazgatói székében találtalak meg.

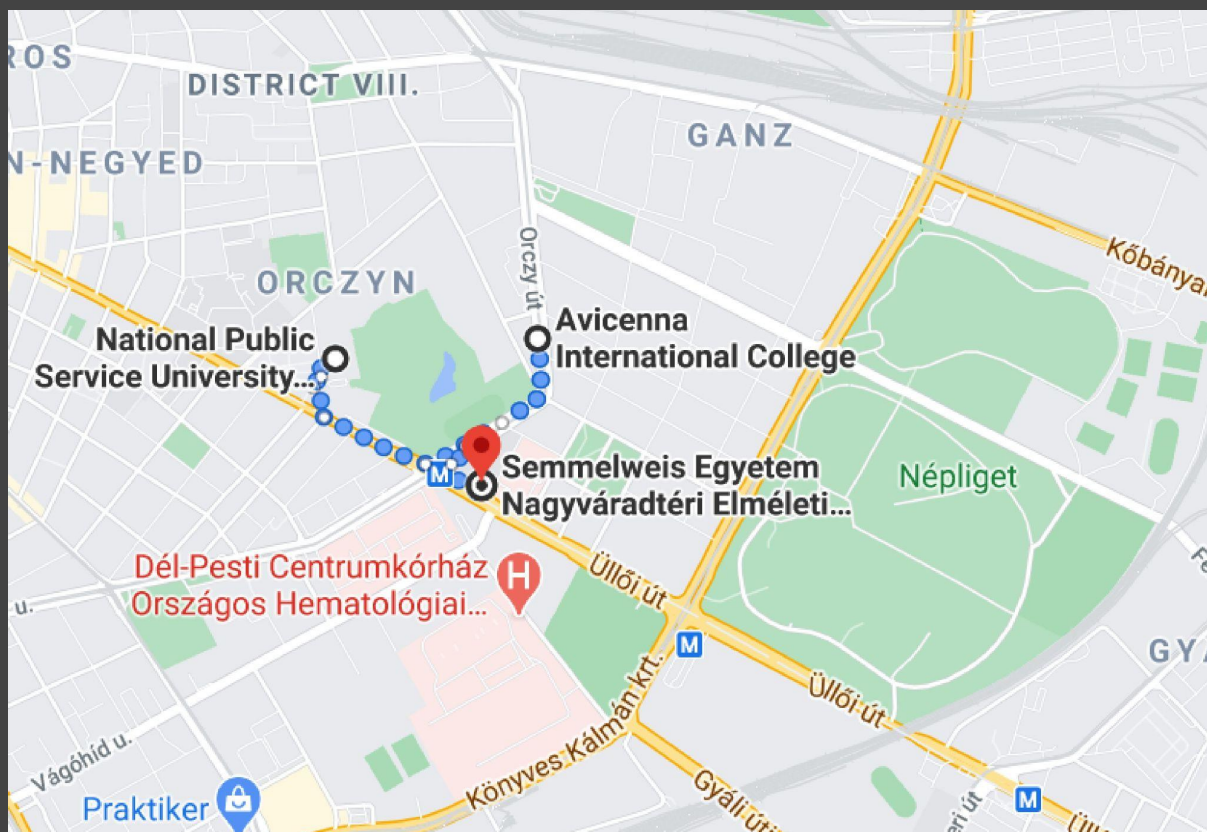
Egyszer kispad, máskor meg bőr fotel. Ezúttal is köszönöm a diákoknak a megtisztelő jelöléseket, sokat jelentenek. Ezek azok az pillanatok amelyekkel még a legkeserűbb emlékek is megédesednek.

Hogy kerültél ehhez a tanintézményhez?

Az álmos könyv és a tarot szerint is három jelet kell összefüggéseiben megfejteni. Ezt is három piktogrammal tudnám jellemezni. Telefon, autó, szék. Telefonnal kezdődött, autóval folytatódott és végül forgószékkal végződött. Hellyel kínáltak - elfogadtam. Azóta is autózgatok és élvezem napjaim minden pillanatát, amit a lehetőségek kínálnak. Olyan mint egy beteljesült álom.

Leginkább angol nevén ismert a budapesti Semmelweis Egyetem szomszédságában lévő Avicenna International College (AIC). Kapcsolatban állhat a kinevezésed az intézmény belföldi diákok felé való határozottabb nyitásával?

Valóban szomszédok vagyunk. Jó szomszédok. Nagyon sokan mentek és mennek tőlünk oda, szoros kapcsolatban állunk.

Kérlek, mutasd be az olvasóknak az új munkahelyedet.

Az új munkahelyemet, ami nem is munkahely. Ide örömmel, tervekkel, innen támogatással, megbecsüléssel. Itt értelem és bölcsesség. Soroljam?

Első pillanattól éreztem, hogy megérkeztem. Első pillanattól az érzékszervek által adott képen túlmutató, mindent áthálózó lehetőség-magvakat láttam, amelyek csak arra vártak, hogy valaki elültesse őket, kinőjenek és a háláért cserébe újat adjanak áldásra. Bár még látszólag az ültetésnél tartok, valójában már az aratáson is túl vagyok. Mitől intézmény? Mert úgy érzem, hogy mások is osztoznak ebben a határtalannak tűnő lelkesedésben.

Ritka ez a pozitív és lendületes hozzáállás, ami pedig a jó eredmények záloga.

Mi fogott meg az Avicenna légköréből? A diákok, tanárok, a helyszín, a vezetőség programja? Vagy inkább egészében nézed a gimnázium profilját, életét?

Leginkább mindaz amit nem láttam. Az a rengeteg lehetőség...

Azért bevallom az épület is. Meg mindaz, amit nem láttam - az a két ember akivel legelőször kapcsolatba kerültem. Azon túlmenően, hogy - eddig fehér holló - fantasztikusan nagy tudású, hihetetlenül bölcs emberek, még szerények is. Tehát mindaz, amit nem láttam. Én tanárként mentem, ők igazgatóként fogadtak. Én uzsonnázni mentem, ők (szellemi) lakomával vártak. Azóta már barátság alakult ki közöttünk. Az egész olyan volt, mint egy álom. Ami azóta is tart. Mindaz, amit nem láttam.

De éreztem.

Kifejtenéd?

Már a helyszín is elvarázsol. Emlékszem, mikor először mentem oda, Károly üdvözlésre emelt kéztartással jelzett valamit. Nyugodtság volt szemében és szeretet. A kézfogás is sokat elárul egy ember jelleméről. Ez egy olyan jellemző aminek exponenciális értéke fordítottan arányos a fellelhető mennyiséggel. Ezesetben a jellem közgazdasági fogalommá vált. Ez már csodaszámba megy.

Mert Ő volt az első csoda.

Aztán megismertem az Elnök Urat. Eleinte szigorú volt. Nagyon. És gyanús. Nagyon. Ez is jelzett valamit. Valamit ami a tiszteleten túl azt sugallta, hogy határozottan megvédi az intézményét szinte bármitől. És ez jó. Nagyon.

De MIT is?

Az Avicenná-t. Azt az Avicenná-t, amit Ő álmodott. És addig-addig álmodta, amíg létre hívta a valóság síkjára. Talán nem állok messze a valóságtól, ha elmondom, hogy egy ilyen teremtő folyamat nem lehetett könnyű. De a születés mindig nehéz. És talán az se volna túl messze az igazságtól, ha elmondanám, hogy megismertem egy teremtőt. Mert megismertem a valódi Ibn Sinát, álruhás király képében.

Íme a második csoda.

Azt szokták mondani, hogy a második még véletlen, de tudtam, hogy ha igazi csodával van dolgom, akkor a hiedelem szerint még lennie kell egynek. Ahogy azt is tudtam, hogy ha megvan a harmadik, akkor már többé nem beszélhetünk hiedelemről. Általában ahol mások véletleneket látnak, ott én providenciát, bizonyosságot. Hitem és tudásom próbatétel előtt állt, mert a harmadik csodára egy ideig várnom kellett, de lassan a harmadik hős is megérkezett. Mint egy nyílvesző amit okkal lőttek ki -világos célzattal a sors részéről - tisztán, igazságosan, egyenesen látott és akképp is cselekedett. Ahogy meg volt jövendölve. Azonban azt is szokták mondani, hogy három a magyar igazság és a negyedik a ráadás.

Milyen terveid vannak 2021-2022-ben a gimnázium berkeiben? Gondolom, szándékodban áll becsempészni korábbi autódizájn és számítógépes grafikai, marketinges irányultságodat...

Amikor 1965-ben Nuccio Bertone leigazolta a fiatal és talán mit sem sejtő (húszas évei elején járó) Marcello Gandini-t, híres szögletes B betűvel fémjelzett legendás cégéhez, akkor egyikük se gondolta, hogy ez a lépés egyet jelent a következő paradigmaváltással.

Az egész egy forradalommal kezdődött, amit úgy hívtak, hogy Miura⁵. A második után már központi szerepet töltött be a Bertone formatervezői stúdió. A harmadiknál már kezdett természetessé válni az érzés, hogy a Lamborghiniket (amit 1963-ban alapítottak, tehát újak voltak) ők öltöztetik. (Ki más?)

Kérdezz meg egy autó-formatervezőt, hogy objektíven nevezzen meg három forradalmi design-t, ami befolyásolta az újkori autó formatervezést. Háromból három Bertone, vagyis Gandini lesz. Csak az a kérdés, hogy melyik három.

Ez vezetett a halhatatlanság felé.

⁵ képen elől (háttérben a szintén Gandini rajzolta Countach)

A recept egyszerű. Ha halhatatlanok akarunk lenni, akkor felejtsük el a mulandóságot! Vagyis azonnal tudnunk kell mit szeretnénk(!), és merészeknek kell lennünk, hogy merjünk akarni(!), ez tovább boncolva azt is jelenti, hogy merjünk újat alkotni, ami - ha kell - képes szembemenni a normákkal. Ha valóban új, akkor forradalmi. Ha forradalmi, akkor követni fognak.

Így útítársunk a tisztesség és a nemes szándék, mely rövidtávon meglehet megnehezíti, de hosszú távon megkönnyíti utunkat, ami a mulandóság akadályait könnyedén kikerülve magát az utazást jelöli meg követendő célként.

A mulandóság ezzel szemben időben gondolkodik. A halhatatlanság időtlenségben. Az időtlenség elkerülhetetlenül is paradigmaváltásba torkollik. Ha paradigmaváltást szeretnénk, akkor **forradalomra** van szükségünk, ami messze túlmutat azon a korszakon, ami meghatározhatóvá teszi jelenünket. Aztán még egyre és így tovább.

A jelenünk egy állandósági együttthatót kell hordozzon, mint személyiség és nem mint korszakra jellemző jegyet. Egy vándor mindig váratlanul érkezik. Nem várat magára. Vagyis kiszámíthatatlan. Ez mindig személyre vonatkozó. Az ösvény attól ösvény, hogy járnak rajta. Ez meg az állandóra. Az állandóság mibenléte azonosságot feltételez. Ha ezt megértjük, akkor már azt is tudni fogjuk, hogy a küldetésünk tisztasága eredményeket hordoz magában. Miért hoztam fel példának pont a Lamborghinét? Klasszikus történet. alapítója, a traktorgyáros Ferruccio Lamborghini, 1963b-an hozta létre azzal a tiszta szándékkal, hogy megmutassa a csökönyös és büszke Enzo Ferrari-nak (hagyományokra épülő) miképp kell sportkocsit gyartani.

Honnan tudta, hogy tud jobbat? Volt egy Ferrari-ja.

Az volt a kezdeti szándék, hogy sportkocsit gyártson? Nem, előbb jelezte Ferrari-nak, hogy miben lát lehetőséget újításra.

Felkínálta segítségét? Igen.

Ferrari elfogadta? Nyilván ha elfogadta volna, most nem beszélnék Lamborghini-ről.

Tehát tény, hogy pontosan ismerte az előzmény adta lehetőség határait. Javítani, vagyis kitörni szeretne volna ezeket a határokat. Akadályba ütközött, mert az akadályt gyártó, nyilván védte a pozícióját, amit az ő szempontjából meg lehet(ne) érteni. Azonban elkövetett egy hatalmas hibát. Pontatlanul mérte fel a helyzetet és bizony képtelen volt felismerni az idők szavát, hogy a modenai térségben már új szelek jártak, amelyek nem Maranellóban indultak, hanem Sant Agatából.

Szerinted járható út lett volna Lamborghini (vagy akár Bertone) számára hagyományosan közelíteni a jövő felé? Nyilván új utat kellett válasszon. Így teher nélkül, könnyedén dönthetett minden eddiginél radikálisabb megoldásokban, amit okkal neveznek azóta forradalminak.

Ehhez olyan lángelekű zseniket igazolt, akik frissen, tisztán, őszintén gondolkodtak. Stratégiailag ezt a forradalmat addig feszegették, míg elpattant a húr és megérkezett az újkori paradigmaváltás. Évtizedekre meghatározta az autógyártást és újraértelmezte az addigi formatervezői irányzatokat, teljesen ismeretlen új utakat tart az addig már ismétlődő formai nyelvezetet elcsépelni látszó tervezők elé. Ez a siker egyben egy társadalmi tükör is volt.

A megjegyzésemet ezzel minden kétséget kizáróan megválaszoltad. De mi köze ennek az oktatáshoz?

Ezt akkor lefordítanám a mi helyzetünkre. Hosszútávú erősségünk záloga mindig a nemes szándék kell legyen, ami a tisztességgel párosulva a valóság letéteményese.

Ebből kiindulva a tervek magukba foglalnak olyan eddig ismeretlennek számító adatokat, szubrutinokat, amelyek az ehhez kapcsolódó programkódokat terebélyesítik.

Eddigi gondolatokat visszafordítva ez annyit tesz, hogy ha teret akarunk nyerni, akkor levegőre van szükségünk. A levegő biztosítja az agy oxigénellátását. Tiszta gondolatok, tiszta agyat követelnek. A tiszta agy lehetőségeket teremt. A lehetőségek adják a szikrákat, amik attól válnak valósággá, hogy következményük ismeretes a választás és a döntés meghozatala előtt.

Ezekből a szikrákból lesz a tűz. A tűz egyik attribútuma, hogy ég, világít, ugyanakkor egy láthatatlan függőleges tengely leképezéseként függőleges (tudás) teret generál, hisz a nap tűz, és a tűz levegővel együtt él. Ami él, az életet ad. Már pusztán amiatt is, hogy megmutatja az életet, példaként, mindig elérhető könyvjelzőt képezve egy ösvényt tár fel. Ennek az ösvénynek feladata, hogy a vándor elinduljon és ösvényként tekintsen rá, ami őt vándorra teszi. A vándor jelképezi azt a generációt, ami a tüzet megmutatva, Prometheusként lehetőséget ad egy tágasabb világ befogadására.

A levegőmennyeiség összességének egységes megmozdulása jelenti a szelet. A szél mindig a tér léteire utal. A tér pedig a világra. A szél mindig változást hoz a világra.

Ez a világ a valóság. A valóságot csupán önmaga teljességében lehet értelmezni. Részleteiben kegyvesztetté válik. Ahhoz, hogy a valóságot értelmezni lehessen, eszközökre van szükségünk. Ezek az eszközök a tudás fáklyáját képezik le tantárgyak formájában.

Örömmel látom, hogy teljesen tudatosan formálod át az oktatás módszerét. De hogyan jelenik ez meg a gyakorlatban?

Egy tantárgyat nem tanítani kell, nem elég oktatni, megmutatni, demonstrálni, hanem részesévé kell válni.

Olyan oktatási platform megvalósítása a célom, ahol a diákok interperszonális és abszolút csapat-szellemiségű tevékenység részesei lehetnek. A részesei a kulcsszó.

Tanárként eleve olyan tervezetekbe, projektekbe vontam be őket, ami a hosszú távú, vagyis a valóságban szerzett tapasztalatok felhasználási értékében jelentősen leképezi a későbbi életüket. Így a nemzeti alaptantervhez igazítva és a benne szunnyadó lehetőségeket kihasználva kezdtem beépíteni tanítási módszerembe a marketinget, projekt managementet, urambocsá logisztikát, amivel más néven később úgyis találkozhatnak, így elősegítve az életben való érvényesülésüket és megalapozva egy olyan sikeresebb jövőképet, ami társadalmi magként táruul a civilizáció elé.

Őket egyénként kezeltem, ami a levegőt jelenti egy kibontakozó parázs lélek számára. Olyan fenntartható programot hoztam létre, ami az egyéni kibontakozást elősegítve és táplálva sajtóbemutató (PR) szintre emelve észrevétlenné tette a nyelv tanulását. Sokkal inkább egy projektre emlékeztető hosszú távú, alaposan kidolgozott lépésekre épülő önmegvalósító program elsajátítására kínáltam lehetőséget.

Ennek a kre-aktivitásnak elérése érdekében, nyilván olyan tantárgy struktúrára van szükségünk amelyek kivételessé tehetik képességeik és ismereteik alapján azokat a tényezőket beleépítve, amik az élvezhetőség és valóság metszéspontjaiként újraértelmezik az általános műveltség fogalmát.

Egy intelligensebben művelt egyén, aki főként a gondolkodásra serkentő programkódot tudhatja magáénak, sokkal változatosabb és értékesebb tagja annak a társadalomnak, amelyet önmaga is aktívan alakít, formál. Ilyen szemlélet egy sokkal átfogóbb és megtapasztalhatóbb jövőt eredményez.

Ehhez azonban vihar szükséges, amit a levegő és egyéb tényezők generálnak. Gondolok itt akár a pillangó hatásra. A minőségi változás fokozatosan átmegy mennyiségibe. Így keletkezik a vihar, ha érted mire gondolok.

A kutatók, alkotók gyakran évekig várnak az ihletre, hogy valami nagyot és maradandót alkothassanak.

Ha valódi dolgot alkotsz, az maradandó lesz. Vannak, akik átélik, vannak akik megélik és vannak akik formálják a történelmet. Előbb azonban fel kell ismerni az idők szavát. Persze lehet a képtelenségbe kapaszkodva kifogásokat keresni. Ez is egy lehetőség.

A te oktatási módszerekkel, különleges tantárgy rendszerrel a valóság mélyebb átérzésébe juttatod el a tanítványaidat, amely állapotban akár folyamatosan alkothatnak majd?

Rátapintottál, ez a cél. Ez a tantárgy rendszer akkor különleges, ha megfelelően használják. Mint mondtam, fontos maradandó élményhez juttatni, részesévé tenni a tanítványokat, hogy a sikerélmény maradandó emlékként, olyan megjelölt paragrafust (marked line) képezzen a kódban, amihez bármikor vissza lehet lépni.

Játékos hasonlatot kölcsönözve - olyan ez, mint a játékosoknak (gamer-eknek) a save game. Ementi, megőrzi azt a pillanatot amihez a játékos visszatérhet és biztonságot nyújthat. Innen a képzeletbeli súlypont áthelyeződik, vagyis - az energiamegmaradás elvét alkalmazva - nem teherként jelenik meg a párbeszéd, hanem élményként rögzül. Ez viszont hosszútávú tudást jelenthet.

Ez nem nagy különbség, hanem hatalmas. Ezzel a különbséggel már szabadságról beszélhetünk. Ahogy minden párbeszédhez, ide is két fél szükséges.

A játék- vagy élménypedagógia még bátortalanul bontogatja szárnyait. Jó hallani, hogy te már saját tapasztalattal rendelkezel ebben!

Mondjuk úgy, hogy első pillanattól, már az egyetemről kezdődően, tudatos tapasztalatszerzés volt, amit egy ehhez hozzárendelt szoftverfejlesztés követett. Azonban a legfontosabb adalék, mindig az a lehetőség amit a történelem felkínál.

Vajon a szabadság jegyében nagyobb témakörökben, modulokban vagy tantárgyakban képzeled el a gyakorlati ismeretek átadását a részvételi oktatásban?

Tudom, hogy arra vagy kíváncsi, hogy mik is azok a tantárgyak, amiket bevezetésre/bevetésre javasolnék. Beszéljünk akkor a moduláris struktúráról. Leszögezném, hogy az igények alapos tanulmányozásával és figyelembevételével, valamint a folyamatosan változó jövő paramétereit követve olyan tervek születtek, amik valószínű, hogy egyedülállóak.

A paradigmaváltásnak ugye ez az egyik előfeltétele.

Kezdetnek megemlíteném, hogy a *vizuális kultúra* szubrutinjaként az autó design és formatervezői történelem az egyik olyan tartalmas csomag, amit azoknak is javasolnék, akik az esztétika és a gondolat szféra formai paramétereit iránt is érdeklődnek. Megjegyzem, hogy ebben a tudásban nagy szerepe van az andoniscars-na,k mint afféle tudásörző enciklopédikus független szakportálnak, ami a mai kor meghatározó formatervezői előtt nyitogatja a kapukat. Több híres designerrel is felvettem a kapcsolatot és anélkül, hogy részleteket árulnék el, elmondhatom, hogy nagy terveink vannak ez ügyben is.

Miért része egy moduláris stratégiának? Mert itt olyan ismereteket is szerezhet a hallgató, amit egyéb modulokban kamatoztathat.

Ide kapcsolódik az is, hogy a jövőben szeretnénk egy olyan központot létrehozni, ami a fiataloknak olyan lehetőséget biztosít, amelyeket sehol nem kapnak meg. Az egyik ilyen egy overhauling projekt, ami az andoniscars bevonásával valódi autók építésével foglalkozik. Már jelenleg is folynak a tárgyalások ezen a vonalon. Szeretnénk valódi autógyárakat érdekeltté tenni akár ösztönözve őket az együttműködés jegyében. Majd meglátod. :)

Ennek a modulnak a következő szintjének kibontásaként terjeszkedni szeretnénk művészeti téren is, ami bár szorosan kapcsolódik az overhaulinghoz, egyéb területeket is magában

foglal. Itt is fokozottan kiemelném a nemzetköziséget, ami az egyik kulcsa a sikernek. Remélem megérted, ha részleket nem árulnék el.

Az autóipar, a művészet és a design szorosan kapcsolódó szubrutinjain kívül egyéb szubrutinok is szerepet kapnak. Mivel intézményünk különlegessége erősségét hangsúlyozza, miszerint mi valódi, használható tudást kínálunk élménybe csomagolva, valódi erre éhes nemzedékeknek, ennek részese kell legyen olyan tudásnak is amelyek a teljesség megértését segítik elő. Mivel már eleve nagyon erősek és sikeresek vagyunk a különféle tudományok terén, amiből az orvostudomány külön kiemelkedik, mint sikertörténet, szükségességet éreztem egy olyan tudás feltárásának, ami akár kiegészítheti mindazt, amiben már jelentős tapasztalatunk van. Gondolok itt a földnek az egyik önzetlen ajándékára, a gyógynövényekre.

Ezzel a tudással felvértezve hallgatóinkat, diákjainkat, anélkül teremtünk egységet, hogy ellentétbe helyeznénk a tudományt a hagyománnyal.

Ezen az úton tovább haladva természetesen eljutunk a paleoszemiotikához is, amit különféle szubrutinok alkalmazásával üdvözölhetünk.

Ez jól hangzik! Boldogan utaznék a múltat és jövőt is magába foglaló, időtlen és tértől független tudásátadás szárnyain egyik tudományágról a másikra...

Sőt, ebbe az utazásba ugyanúgy beletartozik a zeneoktatás, ami enyhén vagy jelentősen tér el a hagyományostól, ahol a frekvenciák ugyanúgy a zenei fogalmak illetve természet ismeretek muzikalitása közti párhuzamok részét képezik, mint a zeneszerzők 432 vagy éppen 440 Hz-es kompozíciói.

Páratlan lehetőség rejlik a paleoszemiotikában gyökerező jelenleg még artech néven emlegetett (art, archeo és tech) tervezés alatt álló szubrutinban is, ami a múlt alaposabb és részleteiben feltáróbb organikus megismerését szolgálja, hiszen a valóság elválaszthatatlan előfeltétele a lehetőségek teljes kiterjedésű feltérképezésének.

Mint mondtam a jövő számunkra ugyanolyan fontos mint a jelen vagy a múlt (ezek egymástól elválaszthatatlan szubatomi részecskék, ami egymáshoz képest egyfajta kvantum kromodinamikai kapcsolatot feltételez), - és ezzel a gondolattal zárom is a okfejtést és a kört - éppen ezért is szeretném elindítani/meghonosítani az IT elkezdésével az AR-t, majd később az ennek következő integrációjaként értelmezhető holografikus technológiát, ami mint olyan eszköztárat jelent az AIC szótárában.

Mi azonban nem tudományként tekintünk az AR-ra, hanem mindennapos eszközként, amit saját igényeink, képeink mására integrálhatunk. Ez ugye egy pillangó hatás, aminek magyarázata nem igényel kifejtést. Ezekkel az eszközökkel exponenciálisan kívánjuk bővíteni tanulóink lehetőségeit, amivel könnyebben emulálhatóvá válik a valóság egyre növekvő kiterjedésében, miközben kiteljesedik a felhasználói élmény.

Nagyon izgalmasan hangzik mindez! Tetszik az, hogy ennyire tudatosan előre vetíted egy ilyen merőben forradalmi oktatás bevezetését. Már-már küldetesként hat. Büszke lehet az Avicenna Nemzetközi Gimnázium, hogy személyedben ilyen jövőbe látó és egyben vízióit gyakorlatba ültetni képes igazgatója van!

Az oktatás gyökeres átalakítására már kézzel fogható igény mutatkozik! Ha megvizsgáljuk, a mindenkori jövő letéteményesének viselkedési normáját, azt figyelhetjük meg, hogy mindig máshogyan gondolkodik, ami egy szintézis eredményeként értelmezendő és elképesztően innovatív egy olyan iparágban, amely nagyon is rászorul az innovációra. ez volt a helyzet az Apple-nél is, a telefonok piacán az érintőképernyős megoldással szegmenst teremtettek, a Tesla pedig szintén első a tisztán elektromos autók kizárólagos volumen gyártásával.

Vagyis ahogy a legnagyobb tech cégek lassan kezdik szárnyaikat bontogatni e téren (pillango), így mi mindenképp elsők kell legyünk az oktatás terén, persze a szegmens teremtéstől se zárkozunk el, ha olyan nemzedéket szeretnénk magunk körül tudni aki valóban képes tudása és szorgalma által minőségi változást okozni. És mint tudjuk, a minőségi változás óhatatlanul is mennyiségibe torkollik, ami már elkerülhetetlenné teszi a forradalmat.

Ennek egyik meghatározó tényezője a termékek által kiépített ökoszisztéma. Ha úgy tetszik függetlenedés. Ha mélyebben megvizsgáljuk az Apple-t és a Tesla-t, láthatjuk, hogy mindkét cég saját kézben tartja a legfontosabb szerepeket, a Tesla maga tervezi és gyártja az autók karosszériáját, valamint az autókban futó szoftvert is házon belül intézi. Az Apple ugyancsak házilag fejleszti az iOS-t, már egyes chipeket is, és saját maga tervezi meg a készülékeinek fizikai dizájnját. a mi szoftverünk a saját magunk által fejlesztett paleoszemiotika forráskóddal rendelkező tantárgyak, valamint a saját magunk által megírt tankönyvek. A mi chipjeink a saját magunk által - nyilván saját magunknak - képezett tanáraink. Ennek a folyamatnak az első szakasza már csendesesen elkezdődött 2020 végén, jelenleg az implementáció szakasza zajlik. Ez már az első és legfontosabb lépés a minőségi oktatás irányába. A mennyiségről, mint tudjuk, pedig az idő gondoskodik.

Egy ilyen mindannyiunk javát szolgáló forradalom már képes elhozni a hön vágyott aranykort. Ehhez azonban paradigmaváltás kell.

Valami van a levegőben, Te is érzed a szellőt?

Ha megbocsátasz folytatom a mindent átfogó honlap tervezését. Ez az első lépés. Az irány meghatározása. Annak az iránynak ami rendszerint az *azonosság* felé mutat, megmutatja azt a láthatatlan ösvényt, amit követve egy *ajándékot*, ha úgy tetszik áldást rejt a bölcsesség leple alatt - a hasonlóképpen gondolkodók a közös egyetértés, tisztelet és a megbecsülés jegyében találkoznak - építkezni csak ekképp lehet. A hálával átitatott áldott állapot a kiteljesedés letéteményese. Ez maga a küzdelem a látható és a láthatatlannal. A viaskodás a korszellemmel végeredményben csak látszat, hiszen a hatás mindig felülkerekedik a hatás-talanságon. Ugye mint mondtam ez egy kevesek számára látható ösvény - a láthatóságban megbújjuk a hatás - ez már a tudatosság záloga - ezért lehetséges, hogy aki másképp látja az hátráltatja a fejlődést, útjában áll az élet-igenlő hatás folyamatnak. A tudatlanság és a pusztítás édestestvérek. Azonban a fejlődés kérlelhetetlen és feltartóztatatlan. Lassítható, de megállíthatatlan - a lassítás mértéke egyenesen arányos a visszatérő folyamat feltörő erejével. Szeretném azt hinni, hogy a hátráltatás következő

lépcsőfokaként részese vagyok annak a kérlelhetetlen és feltartóztathatatlan feltörő erőnek, amit azzal a küldetéssel teremtettem, hogy oltalmat adjon a leköszönő korszellemben rekedtek vízszintes tespedésével szemben.

Íme egy kis ízelítő ama küldetésből, megemelem a fátylat. Csak a kezemet nézd, vagyis a szívemet. Ígérem, amint lezárul az év, közzéteszem az elért eredményeket.

AIC | Projektek

Hogyan álmodunk tovább egy álmot?

Térrel.

Mert az álom bármilyen hosszúnak is tűnik, a valóságban csupán néhány másodpercig tart.

Hogyan lehetséges ez? Igen. Az élet-igenlő szemlélettel. Mert lenni akar. Pontosan erről van szó, a lehetséges szónak a gyökéről ami azonos a lehet-őség szó gyökével is. LÉT. Lét(ezni). Lehet. Lenni.

Így válik a Lenni LESZ-é. Mint magból a fa. Ragozzunk! Ragozzunk az Élet nyelvén! Szót ragozunk és szórakozunk. A Lehetből a Van-ig. A magtól a gyümölcsig.

Mindennek célja van / A Van mindennek célja

Mert bármerre/akár merre nézek TER-et látok. Minden álom teret jelent. Minden tér lehetőség, minden lehetőségben megbújik a siker és a siker a folyamatosság tükrében életre kel. Mert a teret ki lehet tölteni szubsztanciával. Abból lesz a LESZ.

Mert a TÉR-nek ugyanaz a szógyöke mint a TER-emtésnek. És fa LESZ belőle, ami TER-ebélyesedik. Vízszintesen.

Majd teret foglal és ÖNmag-ából NŐ-vekedik.

Immár függőlegesen is.

Sorsunk mindenkori akaratunk kivetülése / Mert minden teremtmény egy teremtés gyümölcse⁶

Akárcsak az álmok. Mert az álmok valójában célokká keskenyedett szándékok. Néhány másodpercig tartanak, de valójában örökkévalóságot rejtenek. Hiszen Élni szándékozó lehetőségek, amelyek VAN-ná akarnak válni, mint leválni a kvantum-pillanatból az örökké-való-ságba. A célokból lesznek a ki-vetített projektek, a ter(vezetek).

A tervezetek mozgást jelentenek, mert élnek.

⁶ részletek a MONDJÁTOK EL NEKIK c. versemből

Térben forgatjuk a síkot / Időben a teret / Szer-te ágazik a képzelet, / A forgás adja a teret / Megjelenik a gömb / Mert a kör kiterbélyesedett⁷

Az élő tervezet állandóságot biztosít, hiszen folyamatos körforgásban önmagát teljesíti ki. A tervezet egy tudatos tervezésnek a materializálódott gondolata. Lásd Avicenna. Ez a gondolat mindaddig kiteljesíti kiindulópontját ameddig kiindulópontját tekinti céljának. Amennyiben a kiindulópontja egy tudatosan felépített tudásközpont volt, úgy ez a tudásközpont terebélyesedni fog, mert a közös (vízszintes és függőleges tudatos síkok) kvantum cél-test több síkon mozdul el, és a rendezett (tudatos tervezése a síkok mozgathatóságának) mozgás forgásba megy át. A forgásból körforgás lesz, ami egy önmagát kiteljesítő és generáló tápláló energia. Vagyis ameddig a tervezetek egymást kiegészítő céllal születnek, addig fognak működni.

Az élet a tudat ébredésével indul / A tudat ébredése a gondolatig tágul / A gondolat a lehetőségre irányul / A lehetőség teremti a teret / Az Életnek biztosít lehetőséget.⁸

Adott kiindulópontból képest minél távolabb helyezkedik el a látóhatár/horizont (kivetített cél), annál magasabbra (frekvencia) nőnek az általa mozgósított hasznosítható energiák. Minél magasabb a frekvencia, annál tovább tart térben és időben. Ez a VAN egyik képlete. A VAN állandóságot (ergo téridőt) vonzó kvantumszubsztancia ami lehetővé teszi az alapos tervezést. Egy tudásközpont tovább(tervezése) az ilyen szemléletet megköveteli. Rövidtávon kép+telenség tervezni. Amiről nincs kép, arról (el-kép/le+kép)+zelés se lehet. Amiről nincs elképzelés, arról leképezés és fogalom se lehet, mert mindvégig a megfog(hat)atlan (fosztó képzővel ellátott fogást, vagyis fogást képtelenséget hívatott jelezni szavunk igazol). Vagyis magyarul lefordítva ez azt jelenti, hogy - ahol más véletlenszerűséget vél, ott én providenciát látok.

Minden jövőbe vetett álom, / Minden jövőbe vetített kép / Irányítja múltját, / Mágnesként vonzza jelenét⁹

Egy álmot így lehet tovább álmodni. A továbbálmodás modulárisan épül fel, vagyis a részletek egymásból/egymásra épülnek vagy egymást egészítik ki mint azok a tervezetek amelyek az AIC szellemiségét hivatottak alátámasztani. Kezdetnek az AIC | ProEnglisht-t említeném meg ami maga a szubsztancia előtervezete volt mielőtt a DiAlog megfogant. Ezek a szellemi vonalat kép+viselik. A másik alap az AIC | Garden szolgáltatja mint anyagi szubsztancia. A sorrend is fontos.

A megfelelő környezet megteremtése folyamatos visszacsatolást is jelent ami abban nyilvánul meg, hogy elsősorban hálát kell tanúsítani (öntözni, szeretettel bánni a növényvel) különben elmaradhat az áldás.

Mit értünk hála alatt?

⁷ részlet az ÁBRÁKADÁBRA c. versemből

⁸ részlet a BEAVATÁS c. versemből

⁹ részlet az AKASHA c. versemből

Már a honlapon is tükröznünk kell, a minket és küldetéstudatunkat jelképezni hivatott arculatunkkal, hogy mi büszkék vagyunk az AIC-ra és az alapítójára, és tudatosan, határozottan kell építenünk a jövőt, de megemlékezve a magra, a kezdeti pillanatra amiben benne volt a lehetőség mint erő. Ezt az erőt fel kell idéznünk, akár cikkek, közlések formájában, hisz abból lesz értékes fa/gyümölcs (jövő) amelyik becsüli a múltját (mag).¹⁰

- [AIC | ProEnglish](#)¹¹
- [AIC | Semiramis](#)
- [AIC | DiAlog](#)
- [AIC | Herbs](#)¹²
- [AIC | Art \(Művészetek | Szobrászati pályázat\)](#)¹³

Végre egy bizakodó hangnemű interjú zárás. Sok erőt kívánok terveid megvalósításához! Hamarosan újra találkozunk!

Köszönöm a lehetőséget. Ebben biztos vagyok.

Ígéret szép szó - íme az eredmények.

 2020-2021 tanév

¹⁰ Részlet az AIC | DiAlog-ból:

¹¹ Az első tervezetem az Avicenna innovatív szellemiségéhez szorosan kapcsolódik amiben tömören felvázolom a nyelvtanításban fellelhető lehetőségeket egyben lehetséges irányt mutatva. Angol tanítási tevékenységemet évtizedes gyakorlattal, az Avicenna International College céljaival és gyakorlatával egyetértésben végzem tantermi és online csoportokban a legmagasabb szintű tudományos színvonalon.

¹² Az AIC források, lehetőségek alkalmassá teszik egy kapcsolódási pont kiépítését a népi gyógyászat illetve természetgyógyászat irányába

¹³ Moduláris tervezetünk AIC | Garden utáni következő lépcsőjeként egy az Avicenna klasszikus és hagyományos környezetébe illeszkedő szoborcsoport elhelyezése az udvaron